

Súd: Okresný súd Žilina  
Spisová značka: 2Csp/40/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116220669  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik  
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5116220669.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: Q. D., nar. X.XX.XXXX, bytom H. XX, R., o zaplatenie 1.176 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.176 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.176 eur od 11.9.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia istiny spoločne s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 19.3.2010 uzatvoril so žalovaným úver, na základe ktorého mu poskytol sumu 600 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušnými poplatkami vo v celkovej výške 1.176 eur. Úver mal zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 98 eur počnúc dňom 28.4.2010. Žalovaný si neplnil riadne a včas svoje povinnosti, svoj záväzok neuhradil, čím porušil dojednania predmetnej zmluvy, stratil výhody splátok dňa 11.9.2010, kedy sa stal dlh celý splatný. Ďalej poukázal, že na žalovaného podal trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu úverového podvodu v zmysle § 221 ods. 1 Tr. zákona. Rozsudkom súdu v Žiline bol uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu, pričom súd žalobcu odkázal ako poškodeného so svojim nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Trestný rozsudok nadobudol právoplatnosť 30.3.2011.

2. Žalovaný sa písomne k žalobe nevyjadril, v konaní bol absolútne nečinný.

3. Na tomto mieste je potrebné podotknúť, že tunajší súd už vo veci raz rozhodol, a to uznesením 2Csp/40/2016-71 dňa 11.10.2017, kedy konanie zastavil. Konanie bolo zastavené z toho dôvodu, že dňa 9.10.2017 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz, pričom žalovaný ako dlžník bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, pričom súd druhej inštancie svojim uznesením 8Co/22/2019-93 dňa 28.2.2019 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z rozhodnutia súdu druhej inštancie vyplýva, že tunajší súd si neujasnil žalobcom uplatňovanú pohľadávku. V odôvodnení totiž konštatuje, že žalobca si v konaní uplatňuje proti žalovanému pohľadávku, jednak titulom náhrady škody spôsobenej trestným činom, resp. aj zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.03.2010. Z toho dôvodu je záver o zastavení konania pre pohľadávku, ktorá môže byť uplatnená iba v konkurze, predčasný.

5. Vzhľadom na uvedené uznesenie súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom toto pojednávanie prebehlo bez účasti sporových strán. Žalobca sa ospravedlnil a žalovanému boli písomnosti doručované v zmysle § 106 ods. 3 CSP. Súd sa následne oboznámil s písomnou žalobou, s rozsudkom OS Žilina 9T/18/2011, s písomnou zmluvou o úvere, s uznesením KS v Žiline 8Co/214/2017 a zistil nasledovné:

6. Dňa 19.3.2010 sporové strany uzatvorili zmluvu o poskytnutí úveru, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 600 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť s príslušným poplatkom vo výške 576 eur, t.j. spolu 1.176 eur. V zmysle dohodnutých podmienok sa dohodli, že úver bude splatený v 12 mesačných splátkach po 98 eur počnúc dňom 28.4.2010. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním splátok, vyhlásil žalobca splatnosť celého úveru dňa 11.9.2010.

7. Uvedený skutkový stav mal súd zistený predovšetkým z predložených listinných dôkazov, ktoré produkoval v tomto konaní iba žalobca.

8. Z pripojeného rozsudku OS Žilina 9T/18/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.3.2011, mal súd zistené, že žalovaný bol uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, za čo bol odsúdený na trest povinnej práce vo výmere 120 hod. Poškodená strana, t.j. žalobca bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

9. Z pripojenej zmluvy o úvere mal súd zistené, že skutočne sporové strany uzatvorili zmluvu o poskytnutí úveru.

10. Ako už bolo konštatované, žalovaný bol v konaní absolútne nečinný. Z uvedeného dôvodu potom súd vychádzal len z dôkazov, ktoré v tomto konaní produkoval žalobca.

11. Z pripojeného uznesenia OS Žilina 9OdK 39/2017 mal súd zistené, že bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Q. D.. Za správcu bol ustanovený O.. E. Q..

12. Na základe uvedeného rozhodnutia OS Žilina o vyhlásení konkurzu následne tunajší súd svojím uznesením 2Csp/40/2016-71 konanie zastavil.

13. Na základe odvolania žalobcu bolo uznesenie súdu prvej inštancie zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Z rozhodnutia KS v Žiline nepochybne vyplýva, že v konkrétnom prípade treba skúmať v zmysle ust. § 166 b/ ods. 1 písm. a/ až b/ zák. č. 7/2005 Z.z., či nie sú dotknuté pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane takejto pohľadávky. Žalobca si uplatňoval pohľadávku jednak titulom náhrady škody spôsobenej trestným činom, resp. aj zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.3.2010. Je nepochybne, že pokiaľ súd v tomto konkrétnom prípade vyhodnotil pohľadávku, ktorú má žalovaný voči žalobcovi, že táto bola spôsobená úmyselným konaním, vrátane príslušenstva tejto pohľadávky, tak v zmysle § 166c zák. č. 7/2005 Z.z., takáto pohľadávka nie je dotknutá.

14. Súd mal ďalej za to, že v trestnom konaní ako aj v civilnom konaní bolo dostatočne preukázané, že v prípade absencie konania žalovaného (ak by neuviedol žalobcu do omylu v otázke splnenia úverových podmienok) nedošlo by k uzavretiu zmluvy ani k poskytnutiu úveru ani k vzniku škody v majetkovej sfére žalobcu. Peňažné prostriedky, ktoré žalobca poskytol žalovanému titulom zmluvy, by žalobca vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mohol poskytnúť inému subjektu, ktorý by svoje záväzky plnil riadne a včas. Niet pochýb o tom, že konanie žalovaného malo charakter úmyslu, čo bolo potvrdené aj rozsudkom OS Žilina, kedy bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania úmyselného trestného činu podvodu.

15. Súd poukazuje v tejto súvislosti aj na Nález ÚS SR zo dňa 23.11.2011 sp. zn. I ÚS 269/2011-55, podľa ktorého: „Rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu, a o tom, kto ho spáchal“.

16. Napokon aj z písomného odvolania žalobcu vyplynulo, že tento si svoj nárok na náhradu škody uplatňuje v zmysle rozsudku vydaného v trestnom konaní, ktorým bol žalovaný odsúdený za spáchanie úmyselného trestného činu podvodu.

17. Vzhľadom na uvádzané potom musel súd konštatovať, že pohľadávka žalobcu nebola dotknutá v zmysle § 166 ods. 1 písm. d/ zák. č. 7/2005 Z.z., pretože sa jedná o zodpovednosť za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

18. Už to súd viackrát konštatoval, že pri hodnotení dôkazov vychádzal len z dôkazov, ktoré produkoval žalobca, iné dôkazy v tomto konaní neboli produkované. Keďže ich súd považoval za oprávnené a dostatočné, priznal žalobcovi v plnom rozsahu istinu.

19. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal plný úspech vo veci, preto mu priznal trovy konania v rozsahu 100 %.

20. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).